

Side er der en Sikkerhed baade for Fiskerne og Arbejdsgiverne, der maa kaldes højst betryggende, og naar man opnaar Bestemmelser, der kunne være betryggende til begge Sider, bør man ikke søge alt for nøje efter Principperne. For øvrigt maa man med Hensyn til Principperne fastholde, hvad der allerede tidligere adskillige Gange er blevet bemærket, at der ud fra en saa speciel Forsørgelseslov som den nærværende, der drejer sig om saa specielle Erhvervsforhold som Fiskeriet, ikke med Rette kan paaberaabes Konsekvenser for Lovgivning paa andre Felter mellem Arbejder og Arbejdsgiver.

De øvrige Ændringer ere af mindre vidtrækkende Betydning, saaledes Ændringen i § 5, hvor det bestemmes, at den Ydelse, der før var sat til 2,400 Kr. plus Begravelseshjælp i det Tilfælde, Fiskeren omkom, skulde fastsættes under et til 2,500 Kr. I de Tilfælde, hvor Fiskeren drukner og man ikke finder hans Lig og Begravelse saaledes bliver overflødig, maa det siges at være en heldig Forandring, at Summen en Gang for alle er fikseret til 2,500 Kr. Der er dernæst sket den Ændring, at Udbetalingen af Erstatningssummerne ikke sker ved Arbejderforsikringsraadet, men ved Ulykkesforsikringsforeningen, og under Nr. 5 i § 5 er det fastsat, at Ministeren er bemyndiget til at lade oprette en særlig Afdeling af Arbejderforsikringsraadet, hvori han kan indsætte 2 særlig sagkyndige Mænd, vedrørende Erstatninger ifølge denne Lov. Det maatte da være særlig fiskerikyndige Mænd eller Mænd, der ere kendte med de Forhold, hvorunder Fiskeriet foregaar. Denne Bestemmelse vil maaske blive benyttet af Arbejderforsikringsraadet, maaske ikke. I Udvalget have vi ikke kunnet ansé Bestemmelsen for særlig hensigtsmæssig, men da Bestemmelsen er forlangt af den nuværende Formand for selve Arbejderforsikringsraadet og der ikke er noget principielt at indvende imod den, har Udvalget ikke fundet Anledning til at gøre nogen Indvending mod den. Udvalget indstiller, som sagt, Forslaget til uforandret Vedtagelse, saa at der kan komme en Lov ud deraf.

J. Hage: Jeg vil med et Par Ord paa de oprindelige Forslagsstilleres Vegne takke alle, der have arbejdet med paa denne Sags Løsning. Takken maa sikkert først og fremmest rettes til den højtærede Indenrigsminister, der først har sat Tanken i Form, og det kan tilføjes, at han har haft den Triumf, at skønt der er blevet

gjort en Del Indskrænkninger fra anden Side, er det dog faktisk væsentlig hans Forslag, der nu vil blive vedtaget her. Jeg skal af Glæde over, at Forslaget bliver vedtaget, ikke opholde mig ved den Bestemmelse, som jeg i andre Henseender ikke er saa glad ved, Bestemmelsen i § 4 om Arbejdsgivernes Forpligtelse til at betale, skønt man har taget hele det øvrige fra dem, nemlig Forpligtelsen til at sørge for, at Erstatningen bliver udredet. Det er ikke, fordi det realiter har saa grumme meget at sige, det kan ogsaa gerne være, at det praktisk set kan have sine Fordele; det er muligt i mange Tilfælde; men der er noget urigtigt og stødende i dette, at man først opstiller den Regel, at det er nødvendigt af sociale Grunde at paalægge Arbejdsgiverne, at sørge for deres Arbejdere, og saa overlader man dog til vedkommende Arbejder selv at forsikre sig, om han vil, og derefter sende Regningen til sin Arbejdsgiver. Hele den sociale Side af Spørgsmaalet bliver paa en Maade derved ødelagt. Det er f. Eks. meget muligt, at maaske ikke 5 eller 10 pCt. af de Matroser eller Fiskere, der tage Tjeneste paa et Fiskefartøj, gaa hen og forsikre sig, og at deres Familier saa komme paa Sognet. Det forekommer mig mindre heldigt saaledes at falde ud af Rollen og blot overlade Arbejdsgiveren at betale, selv om man ellers skubber ham helt ud af Forholdet. Jeg tror, man nok kunde komme ud over de praktiske Vanskeligheder og de Mangler, der vare ved vort første Forslag. Jeg skal dog ikke opholde mig her, men blot udtale min Glæde over, at Forslaget bliver endeligt vedtaget.

Ordføreren (Alfred Christensen): Den ærede sidste Taler har som Medlem af Udvalget ikke taget nogen Særstilling, men gjort samme Indstilling som vi. Jeg finder derfor ikke Anledning til at gøre ret mange Bemærkninger til ham. Men naar det blev sagt, at der vilde indtræde en mere usikker Stilling nu end efter Lovforslaget i dets tidligere Affattelse, fordi mange af disse Folk, der sejle som forhyrede paa andres Fiskefartøjer, ikke ville holde sig assurerede, vil jeg udtale, at det gælder her som med andre Arbejdere i Nutiden: de maa organisere sig. Og jeg vil udtale, at det er mig bekendt, at en saadan Organisation er stærkt i Færd med at blive foretagen. Naar Organisationen bliver tilstrækkelig stærk, vil det kunne naas, at saa at sige ikke en eneste Fisker inden for Organisationen undlader at forsikre sig